

۲۰۲۰/۱۱/۰۲

طابق ارسال

انتخابات امریکا – آرامش قبل از طوفان

فردا انتخابات ریاست جمهوری در امریکا برگزار میگردد. این دور انتخابات در ۲۳۲ سال عمر انتخابات در امریکا طی ۵۸ انتخاباتی که تا کنون برگزار گردیده است، در نوع خود از بسیار جهات متفاوت است. ملت امریکا هیچ زمانی در گذشته تا این حد از بابت نتیجه انتخابات دلهره و تشویش نداشته است. همزمان با انتخابات، موج دوباره افزایش مبتلایان به "وایروس کرونا" نیز یک حالت ترس مضاعف را در سراسر کشور گسترده است تا آنجا که به تعبیر یک خبرنگار:

"در این شب و روز حال و احوال امریکا مشابه آرامش قبل از طوفان است."

انتظار میرود تا امسال بیشترین تعداد افراد در انتخابات رأی بدهند که از آنجمله تا این دم ۹۱ میلیون نفر واجد شرایط رأی دهی به شکل "پیشکی" رأی داده اند که این رقم "دو بر سوم" مجموع رأی دهندگان انتخابات قبلی (۲۰۱۶) می باشد و در تاریخ انتخابات امریکا بی سابقه است.

امریکا یگانه دیموکراسی در جهان است که زعیم کشور (رئیس جمهور) در آن از طریق "انتخابات غیر مستقیم" انتخاب می گردد. در سیستم انتخاباتی امریکا افراد واجد شرایط رأی دهی میتوانند تا برای کاندید مورد نظر خود از طریق "آرای عمومی" (Popular vote) به صورت آزاد و سیری رأی بدهند. ولی مرجع اصلی انتخاب رئیس جمهور در امریکا ۵۳۸ فردی میباشد که در زیر چتری بنام "مجمع انتخاب کننده گان" (Electoral College) گرد آمده اند. بعبارت دیگر همین ۵۳۸ نفر بنماینده گی از ۳۲۸ میلیون نفوس امریکا رئیس جمهور کشور را انتخاب مینمایند*. به اساس قانون انتخابات امریکا، نامزد انتخابات ریاست جمهوری باید از مجموع ۵۳۸ سهمیه "مجمع انتخاب کننده گان" حد اقل ۲۷۰ سهمیه را تصاحب کند تا برنده انتخابات گردد. سهمیه "مجمع انتخاب کننده گان" هر ایالت فرق میکند و مربوط است بتعداد نمایندگان هر ایالت در کانگرس به اضافه دو سهم برای دو سناتور هر ایالت. شرایط انتخاب اعضای "مجمع انتخاب کننده گان" در هر ایالت نیز متفاوت است: در اکثریت ایالات این افراد در نشست عمومی اعضای حزبی هر ایالت (دیموکرات و جمهوریخواه هر کدام بصورت جداگانه) و از میان اعضای حزب در همان ایالت انتخاب میگرددند. ولی در بعضی ایالات مانند فلوریدا (که در ۲۰ سال اخیر محور جنگالهای انتخاباتی بوده است) ۲۹ عضو "مجمع انتخاب کننده گان" آن ایالت از میان اعضای هر یک از احزاب و از طرف "گورنر" ایالت انتخاب میگردد. بعد از اتمام شمارش "آرای عمومی"، "مجمع انتخاب کننده گان" حزبی که کاندید آن بیشترین "آرای عمومی" را در آن ایالت از آن خود نموده است فراخونده میشوند تا الزاماً سهمیه ایالت خود را بنفع کاندید پیروز آن ایالت ثبت نمایند. طور مثال اگر کاندید جمهوریخواه در ایالت فلوریدا برنده اکثریت "آرای عمومی" گردد، پس "مجمع انتخاب کننده گان" ایالت فلوریدا از حزب جمهوریخواه فراه خوانده میشوند تا ۲۹ سهمیه آن ایالت را بنفع کاندید جمهوریخواه ثبت نمایند. از مجموع ۵۸ انتخابات ریاست جمهوری که در امریکا صورت گرفته است در ۵۳ آن نامزدی که بیشترین تعداد "آرای عمومی" را از آن خود نموده است برنده انتخابات نیز گردیده است. ولی گاهی برعکس آن نیز اتفاق می افتد چنانچه در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰ سال اخیر در امریکا "جورج دبلیو بوش" در سال ۲۰۰۰ و "دونالد ترمپ" در سال ۲۰۱۶ نتوانستند که اکثریت "آرای عمومی" را به دست بیاورند ولی هر دو کاندید توسط "مجمع انتخاب کننده گان" برنده انتخابات اعلان گردیدند و در هر دو بار ایالت "فلوریدا" نقش اساسی را در تعیین نتیجه نهایی انتخابات بازی نمود.

در انتخابات این دوره، رئیس جمهور فعلی "دونالد ترامپ" از حزب جمهوریخواه با "جو بایدن" از حزب دیموکرات مصاف میدهد. "ترامپ" که تا چند سال قبل عضویت رسمی هیچ حزب سیاسی را نداشت، در سال ۲۰۱۶ سر از گریبان حزب جمهوریخواه بدر آورد و توانست تا با به کارگیری شعار "امریکا را دوباره با عظمت بسازیم" حمایت سفید پوستان امریکائی را بخود جلب نماید و با آنکه خود چندان پایند به مذهب نیست ولی جهت جلب حمایت افراطگرایان مذهبی موضعگیری های سختگیرانه ای را در برابر "همجنسگرایان" و مسأله "سقط جنین" اتخاذ نمود. در دنیای سیاست بدون شک پیروزی از آن کسی است که دو معجون "مذهب" و "ملیت" (یا قومیت) را موفقانه بهم بیامیزد و حقا که "آقای ترامپ" در انتخابات ۲۰۱۶، بخوبی از عهده این کار برآمد. به این ترتیب "آقای ترامپ" توانست با غلبه بر تمامی کاندیدان کهنه کار حزب جمهوریخواه، نامزدی این حزب را از آن خود کند و با نامزد حزب دیموکرات، "هیلری کلینتن"، مقابل شود. گرچه که در آن انتخابات آقای "ترامپ" سه ملیون رأی از خانم "هیلری کلینتن" کمتر به دست آورده بود ولی چنانی که در فوق ذکر گردید با بدست آوردن سهمیه کافی از "مجمع انتخاب کنندگان" برنده انتخابات اعلان گردید. به زودی در عقب شعار انتخاباتی "آقای ترامپ" نشانه هایی از برتری جویی نژادی هویدا گردید، به نحوی که "عظمت امریکا" با "حاکمیت نژاد سفید" گره خورد. فقدان تجربه سیاسی، پالیسی های اداری غیر متعارف، گفتار سربازاری و حرکات طفلانه "آقای ترامپ" به زودی ملت امریکا را متوجه ساخت که چه بلایی را بر سر خود آورده اند. در این مدت اقتصاد در حال رشد و افزایش بازار اسهام بیگانه دستاویزی گردید که "آقای ترامپ" هر بار از بابت آن خود نمایی بی جا میکرد، تا آنکه (به گفته مخالفین "ترامپ") وایروسی از غیب رسید که از شدت تب آن کاخ اقتصادی "ترامپ" نیز لرزید. گفتار ضد و نقیض در رابطه به "وایروس کرونا" و نحوه مدیریت آن که منتج به مرگ و میر بیش از حد در امریکا گردید، تیل بر آتش خشم مخالفین "آقای ترامپ" ریخت. در این جریان دو سه واقعه برخورد خشونت آمیز پولیس های سفید پوست در برابر متهمین سیاه پوست و قتل سیاهپوستان بدست "برتری طلبان سفید پوست" صورت گرفت که موجی از تظاهرات و نارضایتی عمومی را در پی داشت. سکوت و حتی تأیید تلویحی "آقای ترامپ" از گروه های مسلح ملیشای "برتری طلبان سفید پوست"، این گروه را گستاخ تر و با جرأت تر گردانید تا آنجا که با بره انداختن اجتماعات سراپا مسلحانه قوت الظهر خود را به نمایش گذاشتند. قطب بندی های اجتماعی علناً در امریکا بیشتر گردید و هر اندازه که انزجار عمومی در برابر "آقای ترامپ" افزایش یافت، موصوف بیشتر بطرف حامیان نژاد پرست خود لغزید.

"آقای جو بایدن" رقیب انتخاباتی "آقای ترامپ" از حزب دیموکرات با سابقه ۴۷ سال در سیاست میباشد که قبلاً معاون "براک اوباما" نیز بود. "آقای جو بایدن" آخرین کاندیدای حزب دیموکرات بود که داخل انتخابات این دور گردید و در نتیجه کشمکش داخلی حزب دیموکرات میان "سوسیالیست ها" و "اصولگرایان" بالاخره نامزدی حزب دیموکرات را بدست آورد. به قول "آقای برنی سندرس" رقیب سوسیالیست "آقای جو بایدن" در انتخابات مقدماتی: "دستخط آقای بایدن در پای تمامی مصوبات و فیصله نامه های ناکام و بدنام که سنای امریکا آنرا در چهل سال گذشته تصویب نموده است موجود می باشد. "آقای جو بایدن" با آنکه از محبوبیت چندانی برخوردار نیست ولی توانسته است تا مخالفین "آقای ترامپ" را بدور خود جمع کند. "آقای جو بایدن" برای اکثریت امریکائیان یک "انتخاب خوب" نی بلکه به مثابه یک "دفع خطر" است.

"آقای ترامپ" از همان آغاز مبارزات انتخاباتی از "تقلب گسترده" در انتخابات به نفع دیموکرات ها و عدم قبولی نتیجه انتخابات در صورت تقلب حرف میزند؛ حتی در اولین مناظره انتخاباتی زمانی که گرداننده تأکیداً از "آقای ترامپ" سؤال نمود که "در صورت باخت آیا نتیجه انتخابات را می پذیرد؟"، "آقای ترامپ" هر بار از دادن جواب ظفره رفت. علاوه بر آن دستور "آماده باش" توسط "آقای ترامپ" برای ملیشای مسلح نژاد پرست تشویش های جدی را در میان مردم امریکا خلق نموده است. بر اساس همین دستور یکعهده حامیان مسلح "آقای ترامپ" خلاف تمام اصول و قوانین انتخاباتی جهت نظارت بر جریان انتخابات در بعضی محلات انتخاباتی ظاهر شدند. حامیان "آقای ترامپ" در بعضی محلات اکثریت دیموکرات حتی صندوق های رأی را آتش زدند و جمهوری خواهان در "ایالت تکزاس" از محکمه خواسته اند تا ۱۲۷۰۰۰ رأی (به گمان اغلب اکثر دیموکرات) باطل شود. اخلاق و شخصیت خود خواه "آقای ترامپ" نیز شک و شبه های را ایجاد نموده است که موصوف نتیجه انتخابات را به آسانی قبول نخواهد کرد (گلمرجان بی نه منی). به نظر میرسد "آقای ترامپ" بیشتر توجه خود را بالای "مجمع انتخاب کنندگان" معطوف داشته است و امیدوار است تا باز هم از همین طریق برنده شود. در کنار آن "آقای ترامپ" تلاش دارد تا به هر شکلی نتیجه انتخابات را جنجالی نماید تا بالاخره موضوع

به "محکمه عالی" امریکا ارجاع شود که اکثریت اعضای "محکمه عالی" نیز از گماشتگان و طرفداران "آقای ترمپ" می باشند. در جهت مقابل ۱۲۷ سازمان اجتماعی متفقاً اعلان نموده اند که در صورت نپذیرفتن نتیجه انتخابات توسط "آقای ترمپ" دست به تظاهرات گسترده خواهند زد.

انتخابات کنونی در امریکا ثابت ساخت که بعد از گذشت ۱۵۰ سال از جنگ داخلی، متأسفانه مشکل نژادی تا هنوز در عمق جامعه امریکا ریشه دارد و بزرگترین دیموکراسی جهان نتوانسته است تا این مشکل را به درستی حل نماید، و ثابت ساخت که شخصی چون "دونالد ترمپ" به سادگی میتواند نبض خوابیده نژادی جامعه را تحریک نماید. "آقای ترمپ" شاید آخرین تیر در کمند برتری طلبان نژاد پرست امریکائی باشد و به همین جهت "برتری طلبان سفید پوست" تا پای جان از وی حمایت خواهند نمود. نظام سیاسی قوی در امریکا احتمالاً که جلو هر نوع هرج و مرج و آشوب را خواهد گرفت، اما برای بیش از چهار صد هزار ملیشای تا دندان مسلح "برتری طلبان سفید پوست" رویا رویی در یک جنگ داخلی به مراتب بهتر است از دست دادن قدرت به اقلیت های نژادی. انتخابات امسال امریکا تنها انتخاب یک فرد نیست، بلکه تمام ارزش های امریکا برسر دو راهی انتخاب قرار داده است تا دیده شود که ملت امریکا کدام جهت را انتخاب میکند.

طارق ارسلانی – ایالت ویرجینیا، امریکا

=====

*==

زمانی که اساس دولت امریکا گذاشته میشود، دو نظریه برای انتخاب رئیس جمهور وجود داشت: انتخاب از طریق انتخابات سراسری و یا هم انتخاب توسط اعضای کانگرس. چون در آن زمان انتخابات عمومی نا ممکن بود پس طریقه سوم یعنی "مجمع انتخاب کنندگان" منحیث بدیل قبول گردید.

طارق ارسلانی – ایالت ویرجینیا، امریکا

[برای مطالب دیگر طارق ارسلانی ، اینجا کلیک نمائید.](#)